

Wmo-werkplaats

Binnen de Wmo-werkplaats Noord-Brabant zal tussen zomer 2010 en zomer 2012 onderzocht worden hoe zelfhulp een betere relatie met formele hulpverleners kan uitbouwen. De stichting Zelfhulp Netwerk Zuidoost Brabant is de actor uit het werkveld die het voortouw neemt voor de nodige activiteiten om deze doelstelling te bereiken, Fontys hogeschool Sociale Studies neemt het voortouw in het beschrijven daarvan en het onderzoeken van de resultaten. Dat onderzoek bestaat uit vier fasen.

In *een eerste verkennende fase* wordt zowel de huidige samenwerking tussen zelfhulp en formele hulpverleners in beeld gebracht als het beeld van de meest optimale samenwerking. Daartoe wordt een beknopte schriftelijke enquête opgesteld die bij de deelnemers van de diverse zelfhulpgroepen verspreid wordt. Doelstelling daarvan is een ruw kwantitatief beeld te krijgen van de deelnemers (aantal, leeftijd, problematiek, ...) en informatie over de ervaringen met formele zorg (bijvoorbeeld: werd men door hulpverleners doorverwezen naar zelfhulp of moest men het zelf vinden?). Op basis van de resultaten hiervan worden een aantal diepte-interviews met deelnemers gehouden. Vertrekpunt voor het gesprek is de vraag of zij het beeld uit de enquêtes herkennen, of ze duiding kunnen geven aan de resultaten. Tegelijk worden met spilfiguren uit de stichting diepte-interviews gehouden om hun beelden bij een optimale samenwerking tussen zelfhulp en formele hulpverleners in beeld te brengen. De informatie uit deze activiteiten vormt het materiaal waarmee gesprekken gestart worden met de grote hulpverlenende organisaties uit de regio, zoals Novadic-Kentron (verslavingszorg), GGzE, Lumens (brede welzijnsorganisatie) en FAST (ondersteuning van de eerstelijnszorg). Met een aantal van deze organisaties zijn eerder convenanten afgesloten over samenwerking, maar bij stichting Zelfhulp leeft de indruk dat de daarin vervatte intenties bij de top van de organisatie blijven hangen en weinig weerslag krijgen op het niveau van de hulpverleners. De gesprekken zijn gericht op twee doelen: het herbevestigen van de doelstellingen uit de convenanten, t.w. goede samenwerking, en het verkennen van welke activiteiten nodig zijn om die samenwerking tot op de werkvloer zichtbaar te maken. Aansluitend houden we ook diepte-interviews met enkele hulpverleners uit deze organisaties om de haalbaarheid en wenselijkheid van de voorziene activiteiten te toetsen.

In *een tweede 'realiserende' fase* zullen de activiteiten uitgevoerd worden die eerder in beeld kwamen als bijdragend aan een goede samenwerking tussen zelfhulp en formele hulpverlening. Het kan daarbij gaan om vorming- of bijscholingsactiviteiten, informatiepakketten voor hulpverleners, het in beeld brengen van effectstudies, ... De precieze aard van deze activiteiten laat zich nu nog niet omschrijven.

In *de derde evaluerende fase* worden de effecten van de voorgenoemde activiteiten in beeld gebracht. Dit kan aan de hand van een toename van het aantal informatievragen en aanmeldingen bij zelfhulpgroepen en aan de hand van interviews met nieuwe deelnemers naar hun ervaringen met de relatie tussen zelfhulp en formele hulpverlening. Ook zal een focusgroep georganiseerd worden met begeleiders van zelfhulpgroepen over recente ervaringen van deelnemers met formele hulpverleners, en of ze daar de afgelopen jaren verandering/verbetering in waarnemen.

In *de vierde implementerende fase* van het onderzoeksgedeelte wordt het oorspronkelijk opgestelde optimale model voor samenwerking zelfhulp en formele hulpverleners op basis van de resultaten bijgesteld en verfijnd. Daarna volgt vertaling daarvan naar onderwijs en deskundigheidsbevordering, onder meer via het benoemen van competenties.